

6. fejezet - Az esküvő

Fleur és Bill esküvőjének közeledtével egyre nagyobb lett a vendégjárás az Odúban. Minden nap jött valaki látogatóba, néha egyszerre többen is.

Néhány nappal a nagy nap előtt érkezett meg Franciaországból Fleur családja. Csak szülei és húga, Gabrielle jött Angliába, a többi rokon inkább távol maradt az eseménytől, a háborús veszélyekre hivatkozva. A Weasley család Percy Weasley kivételével, teljes létszámmal kivonult a vendégek fogadására. Harry zavarban volt, hiszen egyedüli kívülállónak kellett részt vennie a családi eseményen. Hermione aznap már korán reggel elment, hogy körülnézzon a Minisztérium könyvtárában. Még előző este megbeszélte Mr. Weasleyvel, hogy magával viszi a munkahelyére, mielőtt kimegy a vendégek elé a repülőterre. A feltűnés elkerülése végett ugyanis a Delacour-család mugli módon érkezett.

Reggelinél Harry tekintete Bill Reggeli Profétájára esett, és amint elolvasta a főcímet, nyomban meghűlt ereiben a vér.

KÜLÖNÖS BŰNESET A MÁGIKUS HAGYOMÁNYOZÁSI ÉS ÖRÖKÖSÖDÉSI BIZOTTSÁG IRATTÁRÁBAN

Oldalba bökte Ront, aki szintén tágra nyílt szemmel meredt az újságra.

- Bill! Kölcsönadod, ha elolvastad?

- Mindjárt, csak még átfutom a Kviddics eredményeket...

Izgalomukban észre sem vették, hogy elfogyott előlük az étel, Ron pedig még a pólóját is lecsöpögtette lekvárral. Amint megkapták, nyomban az újságcikkre vetették magukat.

TOLVAJ JÁRT A MINISZTÉRIUMBAN!

TEGNAP ÉJJEL MEGDÖBBENTŐ ESETET JELENTETEK A MÁGIKUS HAGYOMÁNYOZÁSI ÉS ÖRÖKÖSÖDÉSI BIZOTTSÁG VEZETŐI. A KÜLÖNÖSEN SZIGORÚ BIZTONSÁGI VÉDELEMMELLÉ ELLÁTOTT IRATTÁRBÓL ELTŰNT EGY NEMRÉG ELHUNYT VARÁZSLÓ UTOLSÓ, MÉG NEM ÉRVÉNYESÍTETT MÁGIKUS VÉGRENDELETE.

AZ ISMERETLEN ELKÖVETŐ KILÉTÉRŐL SEMMI BIZTOSAT NEM TUDNI, AM A HIVATALOS ÁLLÁSPONT SZERINT ELŐFORDULHAT, HOGY MAGA A KEDVEZMÉNYEZETT TETTE. MÁS UGYANIS SEMMIKÉPPEN NEM JUTHAT A HAGYATÉK TARTALMÁHOZ RAJTA KÍVÜL. AZ AUROROK MINDENT MEGTESZNEK AZ ÜGY MEGOLDÁSA ÉRDEKÉBEN.

Döbbsen meredtek egymásra. Harry tekintete elborult.

- Miért nem írják le a nevét? Legalább mindenki tudná, milyen elvetemült alak! - szörnyülködött Ron.

- Lehet, hogy nem akarnak még nagyobb pánikot kelteni. Azzal meg bizonyára nem dicsekszenek, hogy a leginkább körözött gyilkos egyszerűen besétált a minisztériumba.

- Igazad lehet...

- Már megint megcsinálta! Mindig eléri, amit akar! Bárcsak a kezeim közé kerülne! Volt képe átvenni, amit Dumbledore professzor rá hagyott! A szemét gyilkos! - dühöngött Harry.

- Egyáltalán hogy jutott be a minisztériumba? Hiszen minden auror őt keresi - álmélkodott Ron.

- Talán Százfűlé-főzettel, vagy elhozta neki egy beépített halálfaló. - Harry ereiben egyszerűen meghűlt a vér. - Mi van akkor, ha az igazgató leírta neki a titkot... Azt nem élheti túl! Mindent tönkre tenne!

- Kíváncsi vagyok, mit szól majd hozzá Hermione...

Feldúltan készültek a vendégek fogadására. Délben az egész fogadóbizottság a ház előtt, az udvaron várta az érkezőket. Madame Delacour, Fleur édesanyja le sem tagadhatta volna véla származását. Elbűvölő kisugárzása, kecses és méltóságteljes megjelenése minden jelenlévőt megérintett. Mr. Delacour, a menyasszony édesapja elegáns, nagydarab, kissé pocakos úr volt. Jó kedélyűnek látszott, ami nem is csoda, ha azt is figyelembe vesszük, hogy otthon különleges francia borok termesztésével foglalkozik. Kezében most is egy formás, díszes, mozgó címkéjű üveget tartott, amit rögtön átnyújtott a házigazdának.

- Boldogok vagyunk, hogy tiszteletünket tehetjük önöknél.

- Mi vagyunk megtisztelve, hogy vendégül láthatjuk Fleur családját - lelkesedett Mrs. Weasley, és beinvitálta őket a házba. Pár lépés után már a repülőgép és az utazás részleteiről faggatta a férfit Ron édesapja.

- Puccos népség - motyogta Ginny, mire Harry alig tudta elrejtteni vigyorgását.

Amint a szülők elindultak a ház felé, feltűnt mögöttük Gabrielle, Fleur Ginnyvel egyidős húga. A fiúk tekintete megigézve tapadt gyönyörű ezüstszőke hajzuhatagára. Még Fred és George szava is elakadt. A lány kacéran elmosolyodott, egyenesen Harryhez lépett, és lelkesen üdvözölte.

- Szia! Örülök, hogy újra láthatlak. Idén majd sokat találkozhatunk, mert ebben az évben én is a Roxfortban fogok tanulni.

- Hogyhogy? Otthon nem lett volna biztonságosabb?

- Apának üzleti ügyei vannak itt Londonban pár hónapig, és a szüleim úgy vélték, nagyobb biztonságban vagyok itt, a Roxfort falai között.

- Érezd jól magad nálunk - suttogetta áhítattal mellettük Ron.

A lány tovább lépett, és a két fiú nyomban elcsípte Ginny rosszalló tekintetét.

Ebédnél Harrynek sikerült Ron és Charlie közé ülnie, így elkerülte a vendégeket. Az idősebb Weasley fiú szintén aznap reggel érkezett meg, és sok érdekeset mesélt a munkájáról.

- Tényleg nem mész vissza Romániába? - kérdezte mohón Ron.

- Új munkát kaptam. A minisztérium kiutalt két sárkányt a Roxfort birtok fokozott védelmére, őket fogom gondozni Hagriddal. A kastélyban fogok lakni, így legalább kéznél leszek, ha segíteni kell a... - rápillantott a vendégekre -, többieknek.

- De jó! Majd meglátogatunk. Legalább Hagrid sem lesz annyira egyedül.

- Hát igen... - Úgy látszott, mintha a fiatalember mondana még valamit, de inkább elhallgatott.

Szerencsére a franciák nem ismerték Harry történetét, vagy egyszerűen nem akartak tudomást venni róla. Legalább nem bámulták folyton a sebhelyét, és békén hagyták. A vendégek közül egyedül Gabrielle kereste a társaságát, és többször is csak nagy nehezen sikerült elmenekülnie előle, úgyhogy a délutánt inkább egyedül, olvasással töltötte az emeleten.

Estefelé végre megérkezett Hermione. A fiú rögtön félrevonták és beszámoltak neki a Prófeta cikkéről.

- Ez várható volt, Harry. Piton professzor mindig is veszélyes küldetéseket vállalt. Bizonyára őt automatikusan is értesítette a minisztérium, hogy rá is vonatkozik Dumbledore professzor mágikus végrendelete. Az is lehet, hogy ezzel akarták csapdába csalni. Az információ érdekében nem csoda, ha ennyit kockáztatott, és még a minisztériumba is bemerészkedett.

- Mégis megúsza! És már különben sem professzor! - csattant fel Harry.

- Szerinted hogy csinálta? - nézett a lányra Ron.

- Valószínűleg Százfülé-főzetet használt. Simán megszerezhetette valamelyik auror hajszálat a Roxfortban őrködők közül, és most bármikor fel tudja használni.

- Ki tudja, hány ember alakját tudná felvenni?! - szörnyülködött Harry. - Akár még Mordonét, vagy Shackleboltét is. Mi van, ha a Rend gyűlésére is beszökött? Tőlük szerezhetett legkönnyebben hajszálat...

- Harry! Az Odút szigorú védelemmel látták el. Mr. Weasley mesélte ma reggel, hogy miattad, és az esküvő miatt, olyan határvonalat hoztak létre, amin nem léphet át olyan személy, akin sötét jegy van. Még a ház kandallója is csak a minisztériumból érhető el, máshonnan nem.

- Vajon mit üzenhetett neki az igazgató?

- Ezt csak tőlük tudhatnánk meg. Valami mást viszont találtam neked a minisztérium könyvtárában. Az édesanyád gyűrűjével kapcsolatban.

- Mesélj! - kapta fel a fejét lelkesen Harry.

- A rúnák jelentését sajnos még nem sikerült megfejtenem. - A lány arca csalódottságot tükrözött. - Viszont annyi bizonyos, hogy azok közé a régi „mátkagyűrűk” közé tartozik, vagy onnan mintázták, ami a muglik eljegyzési gyűrűinek elődje volt. A középkorban a legnagyobb máguscsaládokban hagyomány volt ez a jegyajándék. A gyűrű maga a pár tagjai közötti kötést jelképezi, ahogy ma is. Ezek az ékszerek azonban erős mágikus tulajdonságokkal rendelkeztek, a család hagyományainak és a pár igényeinek megfelelően. Ma már legtöbbször az ifjú pár készítteti el őket, mint a mugliknál.

- Milyen tulajdonságokkal? - A fiúk meglepetten néztek rá.

- Többfelét is említenek. Volt, ami védelmet nyújtott, vagy jelezte a másik félnek, ha társa veszélyben van. Ezeket leginkább háborús időkben használták. Más családoknál előfordult, hogy ha féltékeny, illetve csapodár volt valamelyik fél, akkor megvédte a gyűrű tulajdonosát a csábítóktól, vagy a kísértéstől. Arra is volt példa, hogy a vonakodó menyasszonyt szerelmi bűbájjal maga a gyűrű kötötte a férjéhez, ráadásul aztán nem bírta levenni sem többé.

- Rémes - fintorgott Ron, Hermione pedig bólintott.

- Egy részük bizonyára sötét varázsló lehetett.

- De hát csak az apámtól kaphatta! Édesanyám mugli származású volt...

- A Potter-családnál nem találtam utalást a gyűrűk használatára, így azt sem tudjuk, mi volt náluk a hagyomány - vágyott közbe gyorsan Hermione. - Megpróbálok majd az iskolában tovább kutatni, és az írást megfejteni. Rúnatanon is megkérdezem a professzort, mit tud ezekről a gyűrűkről. Az is lehet, hogy egyedi darab, és csak minta után készítették.

A vendégjárás napjai fárasztóan teltek. Amikor éppen nem segédkeztek valamilyen házimunkában, igyekeztek Hermionéval elmenekülni, és folytatni a tanulást. Elsősorban az okklumenciát gyakorolták, valamint a tárgyakra bocsátható rontásokat és bűbájokat tanulmányozták. Harry gondolatai sokszor kalandoztak Perselus Piton felé, és ő Hermione tanácsára, a tréning részének tekintette, hogy erőszakkal elterelje róla gondolatait. Az elején néhány alkalommal a dührohámig sikerült felhergelnie magát, de néhány nap után már egész jól kezelte a dolgot. Jegelte a problémát, hiszen egyelőre úgysem tehet semmit volt bájitaltanárával.

Mrs. Weasley megkövetelte Rontól és Ginnytől, hogy a látogatókkal foglalkozzanak, így vagy őket szórakoztatták, vagy rosszkedvűen morogva próbálták kibújni a feladat alól. Fleur ráadásul állandóan koszorúslány ruha próbákra vonszolta a lányt, amiken természetesen Gabrielle is részt vett, így Ginny elég nehezen viselte egyszerre a két „francica” jelenlétét. A végén már azt mondogatta, nem is tudta, milyen arany élete volt addig, amíg csak Fleur kellett elviselnie.

Az esküvő reggelén az Odú a szokottnál is zsúfoltabbnak tűnt. A mostanában meglehetősen ritka, ragyogó napsütés kedvezett a kertben rendezett egész napos ünnepségnek. A távolabbi rokonok meghívása nem lett volna biztonságos, mégis tele volt a ház. Mrs. Weasleynek nagyon rosszul esett, hogy Percy nem jött el, sőt még csak nem is válaszolt a meghívóra. A sok tennivaló azonban hamarosan teljesen elterelte a figyelmét.

A meghívottak között több auror is volt. Ők láthatóan a rendezvény biztonságáért is feleltek, akárcsak a jelenlévő rendtagok, akik szintén feltűnés nélkül szemmel tartottak mindent és mindenkit. Harry örömmel üdvözölte Nymphadora Tonkst, Remus Lupint, Alastor Mordont, Kingsley Shackleboltot és Minerva McGalagony professzort. Több, Harry számára ismeretlen, vagy csak látásból ismert varázsló is jelen volt. Néhányan Mr. Weasley kollégái voltak a minisztériumban, és feltűnt a vendégseregben pár kobold is a Gringottsból.

Reggel óta meglehetősen nagy fejtelenség uralkodott, hiába osztotta ki mindenkinek a feladatát Mrs. Weasley. Ronnak és Harrynek kellett fogadnia a vendégeket, és az asztalokhoz kísérni őket. Fleur, Ginny és Gabrielle már hajnalban eltűntek, hogy felkészüljenek a kézfogóra a menyasszonnyal együtt. Mrs. Weasley a konyhában felügyelte az eseményeket, és Hermione próbált segíteni neki, miközben még mindazt helyre kellett hoznia, amit Tonks egetverő lelkesedésében elrontott. Szerencsére a családhoz közelebb álló vendégek legtöbbje inkább segítette, mint hátráltatta a rendezvény lebonyolítását, így szinte minden zökkenőmentesen zajlott. Még az ikrek is visszafogták magukat, és csak az ünnepi tűzijáték megszervezésével foglalkoztak. Nem is csoda, hiszen Mrs. Weasley szigorúan megfenyegette őket, hogy kitagadja mindkettőt, ha tönkreteszik a mulatságot.

Ron és Harry a legszebb dísztalárjukban feszítetek, Hermione pedig csodaszép volt smaragdzöld estélyi ruhájában. Ron igyekezett feltűnés nélkül minél közelebb lenni hozzá, hogy a lehető legtöbbet gyönyörködhesen benne.

A franciák és Ron Muriel nénikéje azonban külön-külön is éppen elég zűrzavart keltettek. A Delacour-családnak sok mindent el kellett magyarázni az itteni szokásokról, az idős hölgy navigálása pedig egy rokont állandóan lefoglalt. Nagyothallása miatt valaki folyamatosan őt kísérgette, és mindenkinek a lehető legtapintatosabban módon előre jeleznie kellett, hogy kiabáljanak, mert egyébként a néni egy kukkor sem értett abból, amit mondtak.

Délben végre feltárult a lányszoba ajtaja, és az ámuló vendégsereg szeme láttára lelibegett az emeletről a mesés szép menyasszony és a két csinos koszorúslány. Fleur egyszerű szabású, de gyönyörű kelméből készült hófehér ruhát viselt. Ezüstösen fénylő haja rafinált kontyba volt tűzve, és Muriel néni ragyogó diadémja ékesítette. Mögötte Gabrielle és Ginny lépkedett, szintén a csodálatos anyagból készült, halvány barackszín ruhában. A két lány káprázatosan mutatott egymás mellett, a véla lány ezüstszőke és Ginny lángvörös hajzuhataga csodálatosan érvényesült. Mindenkit letaglózott a látvány.

A házassági szertartás meghitt és hangulatos volt. Az eskető egy magas, idős boszorkány volt, és Harry torka elszorult a gondolatra, hogy ha élne, bizonyára Dumbledore professzor is jelen lenne.

Bill elegánsan festett ünnepi talárban és ragyogó szemmel várta, hogy Mr. Delacour odavezesse hozzá leendő feleségét. Láthatóan Fleur is ragyogott a boldogságtól, Mrs. Weasley és Madame Delacour pedig duettet sírdogáltak a meghatottságtól. Az ifjú pár megállt egymással szemben, kéz a kézben. Mialatt hűséget, szerelmet és gondoskodást ígértek egymásnak, egymás után három ragyogó aranszínű fényszalag, egy szeretet-varázslat fűzte össze ujjukat, karjukat, majd egész testüket. A gyűrűváltás és a csók után mindenki gratulált az ifjú házaspárnak. Az ízletes lakomát mozgalmas kerti multság követte - elsősorban az ikrek szervezésében -, az estét pedig a csodálatos Weasley-Féle Tűzvarázs káprázatos tűzijátéka koronázta meg.

A nap folyamán sikerült Harrynek pár szót váltania az ismerős rendtagokkal, miközben próbálta elkerülni Gabrielle közeledési kísérleteit. Röviden megköszönte Kingsley Shackleboltnak a közreműködést a meghallgatáson, nehogy feltűnjön valakinek, mennyire jól ismerik egymást. Később szívből gratulált Tonks és Lupin eljegyzéséhez. Mordon adott pár jó tanácsot biztonsági intézkedésekkel kapcsolatban, és McGalagony személyesen adta át mindegyiküknek a hetedik tanév könyvlistáját. Hermionét annyira lenyűgözte az új tankönyvlista, hogy a fiúk hamarosan inkább Muriel néni kíséretését választották volna könyvmániás áradozása helyett.

A tűzijáték után Harrynek végre sikerült kettesben maradnia Ginnyvel az emelten. Az ablakból nézték a világító tűz-sárcányok és lángoló paripák nyargalását az égbolton. A fiú végre erőt vett magán, és a lány felé fordult.

- Gyönyörű vagy - nyögte ki rekedten, kiszáradt torokkal. - Nagyon nehéz távol tartani magam tőled.

- Talán mégsem kellene menekülnöd előlem, és folytathatnánk... - A lány reménykedve nézett fel rá.

- Tudod, hogy csak miattad döntöttem így. Féltetek, és az ad nekem erőt, hogy biztonságban tudhatlak. Másképp nem bírnám végigcsinálni.

- Akkor kivárom, amíg eljön a mi időnk. Amikor elmész az iskolából, legalább a medál legyen veled. Így egy kicsit olyan, mintha én is ott lennék.

Harry kiemelte a láncot az inge alól, ami aranyosan csillogva forgott a tűzijátékok fényében.

- Már most is mindig velem van. - Kézen fogta a lányt. - Menjünk le a többiekhez.

A folyosó kanyarulatában, a lépcsőfordulóban összeborulva csókolózó párba botlottak. Annyira elvesztek egymásban, hogy észre sem vették őket, amíg Ginny és Harry kuncogva torkot nem köszörültek mellettük. Ron és Hermione ijedten rebbentek szét.

- Semmi baj, csak folytassátok! Ha leengedtek a lépcsőn, mi már megyünk is... - vigyorogtak rájuk mindketten.

A párocsonk vöröslő arccal nézett utánuk, ahogy nevetgélve leszaladtak a kertbe, a későig mulatozó vendégek közé.